

ಗಾಂಥಿಜಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ರ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ

ಡಾ. ಏರಭದ್ರ*

*ಅಂತಿಮ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೆಜು, ಸರಗೂರು.

Abstract:

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಥಿಜಿಯವರು ಮನುಕುಲದ ಉದ್ದಾರಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನೇ ಮುಡುಪಾಗಿಕೊಂಡರು. ಶಾಂತಿ, ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸಾಗಳೆಂಬ ಅಸ್ತಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಕೇತೀರೆ ಗಾಂಥಿಜಿಯವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾತದೆ. ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಸಹನೆ, ಅಶಾಂತಿ, ಹಿಂಸೆ, ಕ್ರೋಧಗಳು ಕೂಡ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳಿಕುತ್ತಿವೆ. ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪದೆದ ಮೇಲೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ, ಹಸಿವು, ಅನ್ವಕರತೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ, ಜನಾಂಗಿರೆಯ ಘಟಕಗಳೆ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದುರಾಗಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಹೇಳಬರಲು ಭಾರತವು ಆಯ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಂಥಿ ಮಾರ್ಗವು ಕೂಡ ಒಂದು. ಈ ನಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ರ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಗಾಂಥಿಜಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

Keywords: ಗಾಂಥಿಜಿ, ಸತ್ಯ, ಶಾಂತಿ, ಅಹಿಂಸೆ, ಪಂಚಾಯತ್ರ ರಾಜ್ಯ, ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ.

ಪೀಠಿಕೆ

ಭಾರತವು ವಿಶ್ವದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಬೃಹತ್ತಾ ಸಂಸದಿಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಶ್ನಾತೀಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದೆಂದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ, ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೋಸ್ತರ ರಚಿತವಾದ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಪ್ರಭುಗಳು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮಾನತೆ, ಭೂತ್ವಲ್ಲ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಹಾಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಥಿಜಿಯವರು ಕೂಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಇವರ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಹಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ವೋದಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ” ಗಾಂಥಿಜಿಯವರ ಪ್ರಾಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮಾನತೆಗಳು ಅತ್ಯವಶ್ಯಕ. ಇವುಗಳಲ್ಲದೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಇತರೆ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗಿಂತ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದು

Please cite this article as: ಏರಭದ್ರ, (2022). ಗಾಂಥಿಜಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ರ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ. ಸ್ರುಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್ವೋವೇಟಿವ್ ರೆಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಡೆವಲಪ್ಮೆಂಟ್, 1(4), 16-21.

ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗಾಂಥೀಜಿಯವರ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಗೆ ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆಯಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶವು ಇಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಯಾಳ್ಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಅರ್ಥ

ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಂ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಎಂದು ಬ್ರಿಟನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಕಲ್ ಗೌರೂಮಂಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯೆಂದರೆ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಧಿವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರದೇಶ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊರೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಧಿಬದ್ಧವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯತಾಗಿರುವ ಸರ್ಕಾರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್ಯ ಅಧಿವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರ ಪದ್ಧತಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಏರಿಕ್ ಜಾನ್ಸನ್‌ರವರು “ಸ್ಥಳೀಯ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆ ಅದೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರ” ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲಾಡ್‌ ಬ್ರೈಸರವರು “ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಶಾಲೆಯಿದ್ದಂತೆ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಭಂದಿಸಿದಂತೆ ಆಡಳಿತ ನೇಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದರೆ ಅದನ್ನೇ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ತತ್ವವೇನ್ನಬಹುದು. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಥೀಜಿಯವರು “ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದೇ” ಆಗಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಗ್ರಾಮೀಣ ರಾಜಕೀಯದ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಂಥೀಜಿಯವರ ಚಿಂತನೆಗಳು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು ಏಳು ದಶಕಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದರೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ದೇಶವಾಗದೆ ಇರಲು ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿರಬಹುದು ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗದೇ ಇರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. 1940ರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಂಥೀಜಿಯವರು ಹೀಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. “ಹಲ್ಮಿಯ ಜೀವನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮನರುತ್ತಾನವೇ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರಾಜ್ಯ. ಭಾರತದ ಜೀವ ಜೀವಾಳ ಕೃತಕ ನಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಎಂದೂ ಮೋಷಿತವಾಗದು ಅದರ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಹ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತ, ವಿಜ್ಞಾನಾಧಾರಿತ, ವಿಶ್ವಾಸವರ್ವಕ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಾಫನೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಗತಿಸಾಧ್ಯ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ವಿಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಸಾಫನೆಯು ಗಾಂಥೀಜಿಯವರ ಒಲವಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಮೇಲೆ ಈ ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೊಂದು ಸಂವಿಧಾನಿಕ ಸ್ಥಳನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಹಲವಾರು ಕಾಯ್ದೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಇವುಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ತಡೆರಿಸಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಾಂಥೀಜಿಯವರ ಕನಸಾದ ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮೂರ್ಚಿದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ಹೇಗೆ

ವಿಕಸಿತವಾಯಿಲು? ಕನಾರಟಕದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್‌ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್‌ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್‌ನ್ನು ಸಾಫಿಸಲು ಶ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಾದ ಪಂಡಿತ ಜವಹಾರಲಾಲ್ ನೆಹರೂರವರು ಯೋಜನಾಬಢ್ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಬಯಸಿದ್ದು ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್‌ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಾಫಿಸಲು ಬಯಸಿದರು.

ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ತತ್ವವನ್ನೇ ನಾವು ರಾಜಕೀಯ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಅಥವಾ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾ “ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಹಾಗೂ ಸಕಲರೂ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್‌ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಗಾಂಧಿಜಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಾತ್ಮೆ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಗ್ರಾಮ ಸ್ವರಾಜ್‌ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವಿಧೇಯಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದ 4ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಜೊತೆಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಕಾರರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೇ ಸಂವಿಧಾನದ 40ನೇ ವಿಧಿಯ ರಾಜ್ಯವು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್‌ನ್ನು ಸಾಫಿಸಿ ಅವುಗಳ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಅಂದರೆ ನಾವು ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್‌ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಬೇಕು.

ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯ ಮೂರ್ಚಿದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್‌ನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್‌ನೆಂದು ಪ್ರಾಚೀನತೆಯಂಟು. ಆ ಹೆಸರು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಪಂಚ’ರ ಸಭೆ ಎಂಬುದು ಅದರ ಅರ್ಥ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಭಾರತದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗ್ರಾಮ ರಾಜ್ಯಗಳು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದವು. ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಯ ನಿರ್ದಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಕಡ್ಡಾಯ ವಸೂಲಿಯ ಈ ದಾಳಿಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳು ಎದುರಿಸಲಾರದೆ ಹೋದವು. ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಭೆ ಈಗ ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್‌ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮನರುಜ್ಞವಿಸುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಾಯ ವಿಚಾರಣೆಯ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು 1921ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗಲೂ ಅದನ್ನೇ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ವಿನಯಶೀಲತೆಯಿಂದಲೂ ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ ಹೋದರೆ ವಿಫಲವಾದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ ಸ್ವಯಂಮಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದರೆ ಅದುವೇ

ಪಂಚಾಯತ್ರೆ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಅರ್ಥ ಹಾಗೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮೂಲವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಾಮಗಳ ಪ್ರಗತಿಯಿಂದಲೇ ಭಾರತದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಅರಿತಿದ್ದ ಮಹಾತ್ಮೆ ಗಾಂಧಿಜಿರವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ಗ್ರಾಮಗಳು ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಸಾಫಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸಂವಿಧಾನದ 4ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜ್ಯನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿನ 40ನೇ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಸಾಫಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು “ಗ್ರಾಮವೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲಫಟಕ” ಎಂದಿದ್ದು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆಳುವ ಕೆಲವು ಜನರಿಂದ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ ನಡೆಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ ತಳಹದಿಯಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದ ಜನತೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಅದು ನಡೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಾಳಿದ್ದ ಗಾಂಧಿಜಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಮೂಲ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮವೂ ಗಣರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಪಂಚಾಯತ್ರೋರಾಜ್ಯ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇವರ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಯತ್ರೋರಾಜ್ಯ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಮರುಷ ತಮ್ಮ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಪ್ರಜಾತಂತ್ರ ಅದೇ ಪಂಚಾಯತ್ರೋರಾಜ್ಯದ ಅರ್ಥ. ಅಂದರೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ ಗ್ರಾಮೀಣ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೂಡ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೂ ಸಹ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಇದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವು ಇಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಗಾಂಧಿಜಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು. ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಯೋಗ್ಯಕ್ಕೇಮ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯದ ಹೊಣೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮವೂ ಸ್ವಾವಲಂಬಿ ಗ್ರಾಮವಾಗಬೇಕು. ತಾನೇ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆದಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಪಡೆದಿರಬೇಕು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. “ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀಮರುಷರಿಗೂ ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳ ಅರಿವು ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ತ್ರೀಮರುಷರು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿದ್ದು ಸರಿಸಮನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ”. ಅಂದರೆ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಮೀಣ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಮರುಷರಷ್ಟೇ ಅಧಿಕಾರ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಅವರದೇ ಆದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಮೂರ್ಯಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಜನತೆಯ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಲು, ಗ್ರಾಮಗಳ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ. ಗ್ರಾಮದ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮಡಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತಳಹದಿಯ ಭದ್ರವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಗ್ರಾಮಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಜನತಾ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆಡಳಿತ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಡಕಾಗಿ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ತತ್ವವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು

ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ ಗಾಂಥಿಜಿ ರಾಜಕೀಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಹುದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಮಾಣ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯವೇ ಸ್ವರಾಜ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಗಳು ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಅಗತ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೆರೆಹೊರೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅವಲಂಬನೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವಿಸಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉತ್ಪಾದಿಸಿ ಹಂಬಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿಯೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಗಾಂಥಿಜಿಯವರ ಆಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೇ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಜ್ಞಿದ್ರುಕಾರಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಬೇರೂರುವ ಜಡತೆ, ಜೀವಾಸ್ನೇ, ಮೌಢ್ಯಗಳು ತೊಲಗಿಸಿ ಅಜರ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಮಾಪಾಟನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಯು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಹಿಗೆ ಗಾಂಥಿಜಿಯವರು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಧವಾ ಗ್ರಾಮೀಣ ರಾಜಕೀಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ “ಹಳ್ಳಿಗಳು ನಾಶವಾದರೆ ಭಾರತವೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದೆಂದೂ ಭಾರತ ಎಂದನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು. ಜಗತ್ತಿಗೆ ಭಾರತ ನೀಡಬೇಕಾದ ಸಂದೇಶವೂ ಅದರೊಡನೆ ಅಳಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಹಿಂಸೆಯ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಿಸುವುದಾದರೆ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾ “ಮುಗ್ನಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರ ಕಳಳಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ತುಂಬಿದೆ. ಅವರ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಬಡತನವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಶೈಷ್ಮ ಮಾನವರು ಮೂಡಿಬರುತ್ತಾರೆ” ಎಂದು ಗಾಂಥಿಜಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಗಾಂಥಿಜಿಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ರಾಜಕೀಯದ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಅದೆಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನ, ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಹಾತ್ಮೆ ಗಾಂಥಿಜಿಯವರು “ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯವು ಸರ್ವೋದಯದೆಯದ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಪಂಚಾಯತ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರ ಏಳೆಯಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದು ಅವರ ಸ್ವಷ್ಟ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಗಾಂಥಿಜಿಯವರ ಆಸೆಯನ್ನು ಮೂರ್ಕೆಸಲು ಸಂವಿಧಾನದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದ 73 ಹಾಗೂ 74ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಅನ್ವಯ ಆಡಳಿತ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯತ್, ತಾಲ್ಲೂಕು ಪಂಚಾಯತ್ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯತ್ಗಳೆಂದು ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂವಿಧಾನದ 73 ಹಾಗೂ 74ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ 1992 ರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದೊರೆತು ಏಪ್ರಿಲ್ 24, 1993 ರಿಂದ ಕಾನೂನಾಗಿ ಈ ಪಂಚಾಯತ್ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಂತ ಏಕರೂಪಿಯಾಗಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಈ ಆಡಳಿತ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭಾರತದ ಬೆಸ್ನೆಲುಬಾದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಳಿಸಬೇಕಾದುದು ತುಂಬಾ ಅನಿವಾರ್ಯ. ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ತಾವೇ

ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಪ್ರಜಾಸತ್ಯಾತ್ಮಕ ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರದ ವಿಕೇಂದ್ರಿಕರಣ ಹಾಗೂ ಅಧಿಕ ವಿಕೇಂದ್ರಿಕರಣವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಜಾಸತ್ಯೆಯು ಗ್ರಾಮಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ವರ ಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಗ್ರಾಮೀಣ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯು ಗ್ರಾಮೀಣ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನತೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದಂತಾಗಿ ಆ ಮೂಲಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅಧ್ಯತ್ಮ ಯಶಸ್ವನ್ನು ಗಳಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಧ್ಯಾವನಾರಯಣ ಮೂಲಿಮನೆ. ಗಾಂಧಿ ವಿಚಾರಗಳು ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನಾ ಪದ್ಧತಿ. ಗಾಂಧಿ ಸಾರಕ ವಿಧಿ.
- ಮುಜಾಫ್ರೂ ಅಸ್ಸಾದಿ. (ಸಂ.) (2009). ಗಾಂಧೀಯ ಹಿಂದ್ರಾಷ್ಟರಾಜ್ - ಶತಮಾನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಗಳು. ವಿಸ್ತೃಯ ಪ್ರಕಾಶನ.
- ಶ್ರೀದರ್ಶ ಎ. ವಿಕೇಂದ್ರಿಕರಣ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಪರಂಜಾಯಿತಿ. ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
- Gandhi M K. (1959). *Panchayat Raj*. Navajeevan Publishing house.
- Gandhi M K. (1959). *Village Swaraj*. Navajeevan Publishing house.
- Gandhi M K. (2021). *Indian of My Dreams*. (First ed.1947). Prabhat Prabhat Prakashan.